

Sabina Rokita

Politechnika Rzeszowska
Wydział Zarządzania
Zakład Finansów, Bankowości i Rachunkowości
srokita@prz.edu.pl

WYBRANE PROBLEMY PREZENTACJI JASNEGO I RZETELNEGO OBRAZU STOWARZYSZENIA W SPRAWOZDANIU FINANSOWYM ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM RACHUNKU ZYSKÓW I STRAT

Streszczenie: Stowarzyszenia, jako podmioty należące do tzw. trzeciego sektora gospodarki, pełnią ważną rolę w społeczeństwie, realizując cele społecznie użyteczne. Stowarzyszenia posiadające osobowość prawną są, zgodnie z ustawą o rachunkowości, zobowiązane do sporządzania sprawozdań finansowych.

Artykuł dotyczy wybranych problemów prezentacji jasnego i rzetelnego obrazu stowarzyszeń w sprawozdaniu finansowym, ze szczególnym uwzględnieniem rachunku zysków i strat.

Słowa kluczowe: sprawozdanie finansowe, stowarzyszenie, polityka rachunkowości.

Wprowadzenie

Stowarzyszenia należą do grupy organizacji pozarządowych, inaczej nazywanych „trzecim sektorem gospodarki”, obok sektora przedsiębiorstw i sektora finansów publicznych. Organizacje pozarządowe pełnią w gospodarce ważne funkcje, gdyż są swoistego rodzaju połączeniem sektora prywatnego z publicznym, tzn. powstają i funkcjonują dzięki inicjatywie osób prywatnych (podobnie jak biznes), ale działają w interesie publicznym (podobnie jak instytucje publiczne) [Dworowska, 2008, s. 7]. Ich rola w gospodarce rośnie również dzięki możliwości pozyskiwania środków zewnętrznych (w tym dotacji unijnych) na realizację konkretnych przedsięwzięć. Źródłem informacji o kondycji finansowej stowarzyszeń jest sprawozdanie finansowe.

Celem artykułu jest zaprezentowanie wybranych obszarów problemowych charakterystycznych dla stowarzyszeń, w kontekście potrzeby przedstawienia jasnego i rzetelnego obrazu jednostki w sprawozdaniu finansowym, ze szczególnym uwzględnieniem rachunku zysków i strat, a także zmian, które powinny zostać rozstrzygnięte w polityce rachunkowości, aby zachowanie tej nadrzędnej zasady rachunkowości było możliwe.

W rozważaniach wykorzystano następujące metody badawcze: analizę literatury, wnioskowanie indukcyjne i dedukcyjne.

1. Istota działalności stowarzyszeń

Stowarzyszenie „jest dobrowolnym, samorządnym, trwałym zrzeszeniem o celach niezarobkowych. Stowarzyszenie samodzielnie określa swoje cele, programy działania i struktury organizacyjne oraz uchwała akty wewnętrzne dotyczące jego działalności (...)” [Prawo o stowarzyszeniach, art. 2]. Zrzeszenie to może przybrać jedną z dwóch form organizacyjno-prawnych:

- stowarzyszenia – które jest tworzone przez minimum 15 osób; jest to podmiot posiadający osobowość prawną, podlegający obowiązkowo wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego,
- stowarzyszenia zwykłego – które jest tworzone przez minimum 3 osoby; jest to podmiot nieposiadający osobowości prawnej, powstanie którego podlega zgłoszeniu na piśmie do właściwego, ze względu na przyszłą siedzibę stowarzyszenia, organu nadzorującego.

Istotą działalności stowarzyszeń jest realizacja założonych celów statutowych, a nie osiągnięcie zysków. Cele te mogą być bardzo różne, jednak wiele stowarzyszeń realizuje cele społecznie użyteczne. Jeżeli wpisują się one w katalog zadań publicznych [Ustawa o działalności pożytku publicznego...], to działalność taka jest nazywana działalnością pożytku publicznego i zasady jej prowadzenia podlegają regulacjom ww. ustawy. Warto również podkreślić, że prowadzenie działalności pożytku publicznego przez dany podmiot nie jest równoznaczne z posiadaniem przez niego statusu organizacji pożytku publicznego. Taki status można uzyskać dopiero po spełnieniu warunków określonych wspomnianą ustawą i złożeniu stosownego wniosku do Krajowego Rejestru Sądowego.

Działalność pożytku publicznego może być prowadzona jako [Ustawa o działalności pożytku publicznego...]:

- działalność nieodpłatna – gdy z tytułu realizacji zadań publicznych nie jest pobierane żadne wynagrodzenie,

- działalność odpłatna – gdy z tytułu realizacji zadań publicznych jest pobierane wynagrodzenie, a także gdy dokonywana jest sprzedaż towarów lub usług wytworzonych lub świadczonych przez osoby bezpośrednio korzystające z działalności pożytku publicznego; przychody uzyskane ze wskazanych źródeł mogą być jednak wykorzystane wyłącznie na prowadzenie działalności pożytku publicznego.

Działalność pożytku publicznego, zarówno nieodpłatna, jak i odpłatna, nie jest traktowana jako działalność gospodarcza w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Jednak odpłatna działalność pożytku publicznego stanie się działalnością gospodarczą, gdy przychody uzyskane z tytułu działalności danego rodzaju będą przewyższały koszty jej prowadzenia lub przeciętne miesięczne wynagrodzenie za okres ostatnich 3 miesięcy osoby fizycznej zatrudnionej (bez względu na formę) przy wykonywaniu tej działalności, przekroczy 3-krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za rok poprzedni [Ustawa o działalności pożytku publicznego...]. W praktyce oznacza to, że stowarzyszenie będzie podlegało wszelkim przepisom prawnym, które obowiązują przedsiębiorców w Polsce.

Jak już wspomniano, głównym celem stowarzyszenia nie jest generowanie zysków, a prowadzenie działalności statutowej. Jednak prowadzenie wszelkiej działalności nastawionej na generowanie lub nie zysków, powoduje powstawanie kosztów. Zgodnie z obowiązującym prawem, stowarzyszenie może tworzyć swój majątek, z którego finansuje działalność, ze składek członkowskich, darowizn, spadków, zapisów, dochodów z własnej działalności, ofiarności publicznej, dotacji itp. Często te źródła przychodów okazują się niewystarczające w stosunku do potrzeb i stowarzyszenie podejmuje się prowadzenia działalności gospodarczej, jednak dochód uzyskany z działalności gospodarczej musi zostać w całości przeznaczony na realizację celów statutowych i nie może być podzielony pomiędzy jego członków [Ustawa o stowarzyszeniach]. Na uwagę zasługuje również fakt, że zakres prowadzonej przez stowarzyszenie działalności gospodarczej nie może się pokrywać z odpłatną działalnością pożytku publicznego.

2. Sprawozdanie finansowe źródłem informacji o stowarzyszeniu

Stowarzyszenie, jako osoba prawna, jest zobowiązane do stosowania przepisów ustawy o rachunkowości, a więc m.in. do prowadzenia ksiąg rachunkowych i sporządzania sprawozdania finansowego.

Sprawozdanie finansowe jest jednym z najważniejszych i najszerszej wykorzystywanych raportów generowanych przez system rachunkowości [Walińska (red.), 2012, s. 31]. Ze względu na szczególną rolę informacyjną, system rachunkowości jest kształtowany przez określone reguły nazywane zasadami rachunkowości, których stosowanie ma zapewnić użyteczność informacji o podmiocie dostarczanych jego interesariuszom. Za najważniejszą zasadę rachunkowości jest uznawana zasada prawdziwego (jasnego) i rzetelnego obrazu, zgodnie z którą prezentowane informacje finansowe powinny wiernie odzwierciedlać sytuację majątkową, finansową oraz osiągnięcia jednostki [Nowak (red.), 2016, s. 21-22]. Ma ona zatem szczególny wpływ na system rachunkowości, jak i sprawozdanie finansowe.

Sprawozdanie finansowe składa się z 3 elementów:

- bilansu,
- rachunku zysków i strat,
- informacji dodatkowej.

W przypadku gdy jednostka ma obowiązek poddać sprawozdanie finansowe badaniu przez biegłego rewidenta, obejmuje ono jeszcze zestawienie zmian w kapitale własnym oraz rachunek przepływów pieniężnych. Sporządzając sprawozdanie finansowe, należy stosować się do wzorów zawartych w załącznikach do ustawy o rachunkowości. Warto mieć na uwadze, że stowarzyszenie, po spełnieniu określonych w ustawie o rachunkowości warunków, może sporządzać sprawozdanie finansowe za 2015 rok zgodnie z:

- załącznikiem nr 4 – dla jednostek mikro,
- załącznikiem nr 5 – dla jednostek małych,
- załącznikiem nr 1 – pełne sprawozdanie finansowe.

Jednostka, sporządzając sprawozdanie finansowe, powinna dołożyć wszelkich starań, aby jasno i rzetelnie przedstawić swoją sytuację (finansową, majątkową, wynik finansowy), w związku z czym ma prawo wykazywać informacje zawarte w sprawozdaniu finansowym z większą szczegółowością niż to określono w załącznikach do ustawy.

Biorąc pod uwagę stowarzyszenia, wśród głównych odbiorców informacji zawartych w sprawozdaniach finansowych wskazać można: członków stowarzyszenia, jego organy zarządzające i nadzorcze, osoby bądź podmioty wspierające działalność stowarzyszenia, kredytodawców i pożyczkodawców, administrację publiczną, pracowników, darczyńców, wolontariuszy itd. Stowarzyszenia pod względem prowadzonej działalności są podmiotami szczególnymi, dlatego przedstawianie przez nie informacji w sprawozdaniu finansowym wyłącznie w zakresie wskazanym w załącznikach do ustawy o rachunkowości może znacznie ograniczyć ich

użyteczność, a w skrajnych przypadkach nawet doprowadzić do zniekształcenia ich obrazu. Podejmując decyzję o zakresie, szczegółowości i formie informacji, dodatkowo prezentowanych w sprawozdaniu finansowym, można wykorzystać pewne rozwiązania przyjęte w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 15.11.2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości dla niektórych jednostek niebędących spółkami handlowymi, nieprowadzących działalności gospodarczej, które przestało obowiązywać dnia 5.09.2014 r. W rozporządzeniu tym, w załącznikach, wskazano wzory bilansu oraz rachunku zysków i strat, które obok informacji dodatkowej stanowiły elementy sprawozdania finansowego podmiotów objętych przepisami rozporządzenia, a więc również stowarzyszeń nieprowadzących działalności gospodarczej. Najistotniejsze różnice pomiędzy sprawozdaniem finansowym sporządzanym zgodnie z ustawą o rachunkowości a sprawozdaniem finansowym przygotowanym według rozporządzenia dotyczyły rachunku zysków i strat. We wzorze rachunku zysków i strat stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia, w przychodach z działalności statutowej osobno prezentowane były przychody uzyskiwane ze składek członkowskich oraz inne przychody określone statutem. Podobnie przedstawiała się sprawa z kosztami zwykłej działalności operacyjnej stowarzyszenia, gdzie wyróżniano koszty realizacji zadań statutowych oraz koszty administracyjne. Takie wyodrębnienie przychodów i kosztów pozwalało m.in. na ustalenie wyniku finansowego na realizacji zadań statutowych oraz określenie udziału kosztów administracyjnych w kosztach zwykłej działalności operacyjnej stowarzyszenia. Struktura rachunku zysków i strat zaproponowana w ustawie o rachunkowości nie uwzględnia takich podziałów (dotyczy to wszystkich wzorów rachunku zysków i strat, a więc dla jednostek mikro, małych oraz wersji pełnej), a więc nie daje bezpośrednio możliwości wyeksponowania specyfiki działalności stowarzyszeń. Problem ten zresztą był już wielokrotnie podnoszony i dyskutowany w kręgach osób zajmujących się rachunkowością stowarzyszeń prowadzących działalność gospodarczą jeszcze przed 5.09.2014 r., gdyż podmioty te już wtedy miały obowiązek sporządzania sprawozdań finansowych według wzorów zawartych w ustawie o rachunkowości, a nie według wzorów zawartych w rozporządzeniu. Zatem stowarzyszenie celem zapewnienia realizacji jednej z najważniejszych zasad rachunkowości, zasady jasnego i rzetelnego obrazu, ma prawo i powinno dokonać pewnych modyfikacji we wskazanych w ustawie o rachunkowości wzorach sprawozdania finansowego, które pozwolą mu na właściwą prezentację swojej sytuacji majątkowo-finansowej. W tabeli 1 zaprezentowano propozycję uszczegółowień informacji zawartych we wzorze rachunku zysków i strat, których mogłoby dokonać stowarzyszenie w celu pełniejszego odzwierciedlenia charakteru prowadzonej działalności, zakładając, że sporządza sprawozdanie dla jednostek mikro oraz prowadzi działalność gospodarczą.

Tabela 1. Proponowana struktura rachunku zysków i strat dla stowarzyszeń sporządzających sprawozdania według załącznika nr 4 do ustawy o rachunkowości (jednostki mikro)

Rachunek zysków i strat
<p>A. Przychody podstawowej działalności operacyjnej i zrównane z nimi, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> I. Składki brutto określone statutem II. Inne przychody określone statutem: <ul style="list-style-type: none"> 1. Przychody z działalności statutowej nieodpłatnej 2. Przychody z działalności statutowej odpłatnej 3. Pozostałe przychody określone statutem III. Przychody z działalności gospodarczej IV. Zmiana stanu produktów (zwiększenie – wartość dodatnia, zmniejszenie – wartość ujemna) <p>B. Koszty podstawowej działalności operacyjnej:</p> <ul style="list-style-type: none"> I. Koszty działalności statutowej nieodpłatnej <ul style="list-style-type: none"> 1. Amortyzacja 2. Zużycie materiałów i energii 3. Wynagrodzenia, ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia 4. Pozostałe koszty II. Koszty działalności statutowej odpłatnej <ul style="list-style-type: none"> 1. Amortyzacja 2. Zużycie materiałów i energii 3. Wynagrodzenia, ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia 4. Pozostałe koszty III. Koszty administracyjne <ul style="list-style-type: none"> 1. Amortyzacja 2. Zużycie materiałów i energii 3. Wynagrodzenia, ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia 4. Pozostałe koszty IV. Koszty działalności gospodarczej <ul style="list-style-type: none"> 1. Amortyzacja 2. Zużycie materiałów i energii 3. Wynagrodzenia, ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia 4. Pozostałe koszty <p>C. Pozostałe przychody i zyski, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> I. Pozostałe przychody i zyski z działalności statutowej II. Pozostałe przychody i zyski z działalności gospodarczej <p>D. Pozostałe koszty i straty, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> I. Pozostałe koszty i straty z działalności statutowej II. Pozostałe koszty i straty z działalności gospodarczej <p>E. Podatek dochodowy, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> I. Podatek dochodowy – działalność statutowa II. Podatek dochodowy – działalność gospodarcza <p>F. Zysk/strata netto (A-B+C-D-E)</p> <ul style="list-style-type: none"> I. Zysk/strata netto z działalności statutowej II. Zysk/strata netto z działalności gospodarczej

Źródło: Opracowanie własne na podstawie [Waniak-Michalak, 2015].

Sporządzenie rachunku zysków i strat według struktury zaprezentowanej w tabeli 1 umożliwi nie tylko odzwierciedlenie specyfiki działalności prowadzonej przez stowarzyszenia, ale również dokonanie analiz pozwalających ocenić efektywność finansową poszczególnych jej obszarów. Oczywiście przedstawiona propozycja prezentacji informacji uszczegóławiających w rachunku zysków i strat, z pewnością nie wyczerpuje wszystkich możliwości ani nie wyklucza

innych rozwiązań, które pozwolą na prezentację jasnego i rzetelnego obrazu stowarzyszenia w sprawozdaniu finansowym. Odpowiednich uszczegółowień można dokonać również w bilansie (głównie w pasywach, w pozycjach dotyczących kapitału/funduszu własnego) oraz informacji dodatkowej. Jednak biorąc pod uwagę specyfikę działalności stowarzyszeń oraz regulujące ich działalność akty prawne, wydaje się, że dominującą rolę w prezentacji wiernego obrazu tych podmiotów odgrywa rachunek zysków i strat.

Właściwa prezentacja sytuacji majątkowej i finansowej stowarzyszenia wymaga wprowadzenia określonych rozwiązań w polityce rachunkowości.

3. Polityka rachunkowości a sprawozdanie finansowe stowarzyszenia

Polityka rachunkowości jest dokumentem wewnętrznym, w którym każda jednostka określa zasady prowadzenia rachunkowości, w tym strukturę kont księgowych. W kontekście polityki rachunkowości stowarzyszeń szczególnej uwagi wymagają rozwiązania w zakresie określenia działalności statutowej i kosztów administracyjnych oraz zasad ich ewidencji księgowej. Rozwiązania te bowiem zdeterminują m.in. obraz podmiotu prezentowany w sprawozdaniu finansowym.

Prowadzenie, również przez stowarzyszenia, nieodpłatnej, odpłatnej działalności pożytku publicznego, działalności gospodarczej, wymaga rachunkowego wyodrębnienia w stopniu umożliwiającym określenie przychodów, kosztów i wyników każdej z tych działalności [Ustawa o działalności pożytku publicznego...]. Jednak w praktyce, dla celów efektywnego zarządzania działalnością stowarzyszenia i realizacji szeroko pojętych obowiązków sprawozdawczych, ewidencję przychodów i kosztów prowadzi się zwykle w bardziej szczegółowych przekrojach niż wskazanych w ustawie, np. według przedsięwzięć realizowanych w ramach działalności statutowej lub według rodzajów działalności gospodarczej. Ponadto gdy stowarzyszenie prowadzi działalność gospodarczą, można również dokonać ewidencyjnego wyodrębnienia pozostałych przychodów i kosztów operacyjnych oraz przychodów i kosztów finansowych związanych z działalnością statutową i gospodarczą, aby jak najwierniej ustalić zysk lub stratę netto przy każdej z tych działalności. W tym celu konieczne jest stworzenie odpowiedniej struktury kont księgowych, przynajmniej w zespołach „4” i/lub „5” (w zależności od przyjętych zasad ewidencji kosztów zwykłej działalności operacyjnej) oraz „7” planu kont – przykładowe rozwiązania w tym zakresie są zaprezentowane w [Waniak-Michalak, 2015, s. 20-21].

Najbardziej dyskusyjną kwestią, która powinna zostać rozstrzygnięta w polityce rachunkowości, jest kategoria kosztów administracyjnych. Problem jest o tyle skomplikowany, że ani w przepisach prawnych, ani w literaturze związanej z działalnością organizacji non-profit, nie ma jednoznacznej definicji tego pojęcia, co obrazują następujące przykłady ujęcia kosztów administracyjnych:

- „za koszty administracyjne można uważać inne koszty, które nie zostały zakwalifikowane jako koszty statutowe” [Winiarska, 2015, s. 6],
- „(...) koszty administracyjne to te, które organizacja ponosi nawet gdy nie realizuje żadnych działań” [Hermak, 2010, s. 15].

Jednym z ewentualnych i niewątpliwie najprostszych rozwiązań byłoby oparcie podziału kosztów zwykłej działalności operacyjnej stowarzyszenia na możliwości ich przyporządkowania do poszczególnych typów działalności. Zatem w polityce rachunkowości stowarzyszenie mogłoby przyjąć, że za koszty działalności statutowej odpłatnej i nieodpłatnej oraz działalności gospodarczej uważa się koszty, które można do nich przyporządkować jednoznacznie na podstawie dokumentów źródłowych, natomiast za koszty administracyjne uważa się koszty, które nie mogą zostać jednoznacznie przydzielone do poszczególnych rodzajów działalności oraz takie, których jednoznaczne przydzielenie jest możliwe, ale nieopłacalne. Byłby to podział kosztów oparty na klasyfikacji kosztów na bezpośrednie i pośrednie, przy czym w tym przypadku koszty bezpośrednie byłyby kosztami poszczególnych rodzajów działalności, a wszystkie pośrednie byłyby zaliczane do kosztów administracyjnych. Wydaje się jednak, że na takie rozwiązanie mogą sobie pozwolić wyłącznie stowarzyszenia, w których koszty pośrednie plasują się na niewielkim poziomie. Nie dochodzi wtedy do istotnego zaniżania kosztów prowadzenia poszczególnych rodzajów działalności, co ma znaczenie nie tylko z punktu widzenia prezentacji w sprawozdaniu finansowym, ale także m.in. ryzyka uznania odpłatnej działalności statutowej za działalność gospodarczą.

W przypadku gdy koszty pośrednie kształtują się na znacznym poziomie, stowarzyszenie powinno dokonywać ich alokacji na rodzaje prowadzonych działalności oraz koszty administracyjne, według wybranych kluczy podziałowych. Koszty administracyjne mogłyby być wtedy rozumiane bardziej jako te, które są związane z całokształtem działalności i są ponoszone bez względu na zakres realizowanych działań.

Podsumowanie

Stowarzyszenie sporządzając sprawozdanie finansowe, powinno dążyć wszelkimi staraniami, aby zaprezentować w sposób jasny i rzetelny swoją sytuację

majątkową i finansową, co może okazać się szczególnie istotne w przypadku ubiegania się o dofinansowanie realizowanych przedsięwzięć ze środków zewnętrznych. Jednak ze względu na specyficzną działalność, stowarzyszenie powinno dokonać odpowiednich uszczegółowień informacji prezentowanych w sprawozdaniu finansowym, w stosunku do tych, które są obligatoryjnie wymagane według obowiązujących wzorów, stanowiących załączniki do ustawy o rachunkowości. Nie będzie to jednak możliwe bez przyjęcia określonych rozwiązań w polityce rachunkowości stowarzyszenia, zwłaszcza w obszarze ewidencji kosztów i przychodów poszczególnych typów działalności oraz kosztów administracyjnych.

Literatura

- Dworowska W. (2008), *Rachunkowość fundacji, stowarzyszeń i organizacji pożytku publicznego*, ODiDK, Gdańsk.
- Hermak B. (2010), *Księgowość organizacji pozarządowych*, Materiały szkoleniowe, Projekt „Stołeczne Centrum Współpracy Obywatelskiej 2010-2012”, Warszawa, <http://centrumwspolpracy.org.pl/wp-content/uploads/2014/Centrum/ksi%C4%99gowo%C5%9B%C4%87-ngo,24.06.2010.pdf> (dostęp: 24.09.2015).
- Nowak E. (2016), *Zakres rachunkowości jednostki gospodarczej* [w:] E. Nowak (red.), *Rachunkowość. Zasady i metody*, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa.
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości dla niektórych jednostek niebędących spółkami handlowymi, nieprowadzących działalności gospodarczej, Dz.U. z 2003 r., nr 11, poz. 117 z późn. zm.
- Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, Dz.U. z 2013 r., poz. 330 z późn. zm.
- Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, Dz.U. z 2014 r., poz. 1118 z późn. zm.
- Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach, Dz.U. z 2015 r., poz. 1393 z późn. zm.
- Waniak-Michalak H. (2015), *Nowe wymogi dotyczące rachunkowości stowarzyszeń i fundacji*, „Rachunkowość”, nr 6, Warszawa.
- Walińska E., Michalak M., Wencel A. (2012), *Istota rachunkowości* [w:] E. Walińska (red.), *Rachunkowość. Rachunkowość i sprawozdawczość finansowa*, Wolters Kluwer, Warszawa.
- Winiarska K., *Specyfika rachunkowości organizacji pozarządowych*, <http://ksiegowosc.infor.pl/abc/54006,6,Specyfika-rachunkowosci-organizacji-pozarzadowych.html> (dostęp: 24.09.2015).

**THE SELECTED PROBLEMS OF PRESENTATION SOCIETY'S TRUE
AND FAIR VIEW IN THE FINANCIAL STATEMENTS WITH PARTICULAR
TAKING INTO CONSIDERATION INCOME STATEMENT**

Summary: The article presents specific society's problems, which should be solved in its accounting policy and the possible scope of supplementary information, which should be disclosed in the financial statements in order to reflect True and Fair View of the entity.

Keywords: financial statement, society, accounting policy.